

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 242.310 van 13 september 2018
in de zaken I. A. 224.987/VII-40.251
II. A. 225.099/VII-40.260.

In zake : de BVBA HAY IMPORT EXPORT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sam Verbeke
kantoor houdend te 3001 Heverlee
Tervurensessteenweg 133
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR DE VEILIGHEID
VAN DE VOEDSELKETEN (FAVV)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rik Depla
kantoor houdend te 8310 Sint-Kruis - Brugge
Karel van Manderstraat 123
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering in de zaak sub I, ingesteld op 17 mei 2018, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (hierna: FAVV) van 6 april 2018 waarbij een verbod werd opgelegd tot gebruik van de inrichting van de BVBA Hay Import Export, gelegen aan de Schoonwinkelstraat 9 te Hasselt.

De vordering in de zaak sub II, ingesteld op 17 mei 2018, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het FAVV van 16 april 2018 waarbij volgende erkenningen van de verzoekende partij werden ingetrokken:

“- Erkenning 8.11 - onder het nummer AER/LIM/019572 als inrichting voor de opslag van dierlijke bijproducten (opslagbedrijf dierlijke bijproducten voor diervoeding, PL31 AC106PR92);
- Erkenning 8.10 - onder het nummer AER/LIM/019572 als inrichting voor het hanteren van dierlijke bijproducten (Hantering van dierlijke bijproducten voor diervoeding, PL100AC126PR92)”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. In de zaak sub I heeft de Raad van State bij arrest nr. 241.282 van 23 april 2018 het debat heropend en de zaak voor onbepaalde duur uitgesteld. Bij arrest nr. 241.412 van 8 mei 2018 verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

In de zaak sub II verwerpt de Raad van State bij arrest nr. 241.411 van 8 mei 2018 de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

De verwerende partij heeft in beide zaken een nota ingediend.

Auditeur Anja Somers heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 september 2018.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sam Verbeke, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Joost Hoste, die loco advocaat Rik Depla verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 30 maart 2018 wordt een huiszoeking verricht bij de verzoekende partij. De vaststellingen worden weergegeven in het proces-verbaal met nummer 2290/18/0054/NOE van 31 maart 2018.

De volgende maatregelen worden genomen:

- Alle goederen werden in beslag genomen door de federale gerechtelijke politie (hierna: FGP) Limburg;
- Burelen werden verzegeld;
- Bedrijfslokalen werden verzegeld;
- PC's werden door FGP in beslag genomen.

Het proces-verbaal vermeldt de volgende conclusie:

- “- Geen etikettering als petfood bij aanvoer en vertrek van de dierlijke bijproducten categorie III;
 - Geen gekoelde opslag;
 - Opslag buiten op een niet afgesloten terrein voor iedereen toegankelijk voor mens en dier;
 - Geen douanedocumenten aanwezig voor de controle van de goederencode;
 - Geen tracerings van de aangevoerde goederen en aanwezige goederen.”

3.2. De huiszoeking wordt voortgezet op 3 april 2018. In een proces-verbaal met nummer 2290/18/0056/NOE worden de vaststellingen weergegeven. Dit proces-verbaal besluit dat “De bestemmingsadressen op de douanedocumenten zijn vals en gezondheidscertificaten zijn vals; Aan het FAVV

‡BDJSMCDBI-BDEHACT‡

wordt verkeerde informatie gegeven voor het controleren van de gezondheidscertificaten. Met beleefd verzoek te willen overwegen Mijnheer de Onderzoeksrechter een controle uit te voeren bij het Uitklaringskantoor FOODCAREPLUS, Sneeuwbeslaan 14 te 2610 Antwerpen, om na te gaan met welke documenten de goederen naar Vietnam worden gestuurd”.

3.3. In een proces-verbaal met nummer 2290/18/0057/NOE van 5 april 2018 worden tevens de inbreuken tegen de levensmiddelenwetgeving opgelijst. Na onderzoek van de douanedocumenten stelde het FAVV vast dat de verzoekende partij dierlijke bijproducten categorie III (niet geschikt voor menselijke consumptie) verhandelde als levensmiddelen van dierlijke oorsprong (wel geschikt voor menselijke consumptie).

3.4. De verwerende partij ging over tot de tijdelijke sluiting van de inrichting van de verzoekende partij. Deze beslissing werd op 6 april 2018 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

De verzoekende partij diende op 16 april 2018 hiertegen een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid in. Bij arrest nr. 241.282 van 23 april 2018 heropent de Raad van State het debat en wordt de zaak voor onbepaalde duur uitgesteld.

Bij arrest nr. 241.412 van 8 mei 2018 werd de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen wegens gebrek aan belang.

De verzoekende partij diende op 17 mei 2018 een vordering tot schorsing en nietigverklaring in tegen deze beslissing (G/A 224.987/VII-40.251)

3.5. Op 16 april 2018 geeft de onderzoeksrechter de verwerende partij de toestemming om de processen-verbaal die deel uitmaken van het gerechtelijk onderzoek lastens de verzoekende partij aan te wenden in een

administratieve procedure.

3.6. Op 16 april 2018 neemt de verwerende partij de beslissing waarbij volgende erkenningen worden ingetrokken:

- Erkenning 8.11 - onder het nummer AER/LIM/019572 als inrichting voor de opslag van dierlijke bijproducten (Opslagbedrijf dierlijke bijproducten voor diervoeding, PL31AC106PR92);
- Erkenning 8.10 - onder het nummer AER/LIM/019572 als inrichting voor het hanteren van dierlijke bijproducten (Hantering van dierlijke bijproducten voor diervoeding, PL100AC126PR92).

3.7. De verzoekende partij dient op 2 mei 2018 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid in. Bij arrest nr. 241.411 van 8 mei 2018 wordt de vordering verworpen omdat de verzoekende partij onvoldoende gegevens naar voren brengt waaruit zou kunnen blijken dat zij in een dermate moeilijke financiële positie dreigt terecht te komen dat zij dit nadeel in afwachting van een uitspraak over de gewone schorsingsprocedure niet zou kunnen dragen. De uiterst dringende noodzakelijkheid werd niet aangetoond.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de beslissing *prima facie* kan verantwoorden.

Op grond van artikel 17, § 2, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State mag, “wanneer de afdeling bestuursrechtspraak een vordering tot schorsing [...] verwerpt wegens het gebrek aan spoedeisendheid”,

een nieuwe vordering tot schorsing slechts worden ingesteld, “indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen”.

V. Spoedeisendheid

Standpunt van de verzoekende partij

5. De verzoekende partij zet, met betrekking tot de bestreden beslissing in de zaak sub II, opnieuw uiteen waarom een gewone schorsingsprocedure onherroepelijk te laat zou komen. Voor het overige neemt zij woordelijk de argumenten over die zij heeft aangebracht in haar vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing, die bij arrest nr. 241.411 van 8 mei 2018 is verworpen.

Beoordeling

6. Arrest nr. 241.411 van 8 mei 2018 stelt:

“[...] Dit houdt in dat het aan de verzoekende partij toekomt om aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die in concreto aantonen dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep en een gewone schorsingsprocedure te kunnen afwachten, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor haar persoonlijk veroorzaakt.

De financiële gevolgen moeten in beginsel gevoelig en onomkeerbaar zijn. De vermindering van het zakencijfer moet van die aard zijn dat de leefbaarheid van de onderneming in het gedrang komt.

Het is aan de verzoekende partij om het vervuld zijn van de voorwaarden en de hoegrootte van de financiële schade te bewijzen.

Zij mag er zich niet toe beperken te stellen dat zij dit nadeel lijdt, zij moet concrete gegevens verstrekken omtrent het bestaan en de omvang ervan.

Er moeten gegevens worden aangereikt die duidelijk maken dat het voortbestaan of de werking van de verzoekende partij als onderneming in het gedrang komt. De verzoekende partij moet haar beweringen concreet maken en deze staven met de nodige overtuigingsstukken.

De verzoekende partij moet de rechter de noodzakelijke specifiek op de omstandigheden van haar situatie gerichte gegevens ter beschikking stellen die hem toelaten om te verifiëren of het tijdelijk ondergaan van de beslissing in afwachting van een uitspraak ten gronde haar activiteiten definitief en

onherroepelijk in gevaar dreigt te brengen, of minstens toch op een dermate fundamentele wijze dat van haar niet mag worden verwacht dat zij de normale afwikkeling van de procedure moet afwachten”.

7. Een nieuwe vordering tot schorsing mag enkel steunen op nieuwe elementen. Die lijkt de verzoekende partij evenwel niet bij te brengen. Elementen die niet eerder uitdrukkelijk in een verzoekschrift waren verwoord zijn niet ipso facto nieuwe elementen in de zin van artikel 17, § 2, derde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Zelfs al bevat de huidige uiteenzetting van de verzoekende partij dus elementen die niet in het eerste verzoekschrift waren vermeld, dan blijkt niet dat het gegevens zijn die toentertijd niet bekend waren of het niet moesten zijn.

Vergeleken met de initiële uiteenzetting voegt de verzoekende partij immers slechts hieraan toe “Teneinde de spoedeisendheid verder aan te tonen en tevens tegemoet te komen aan de verzuchtingen van uw raad in de procedure wegens uiterst dringende noodzakelijkheid, heeft verzoekende partij bij hoogdringendheid een tussentijdse balans- en resultatenrekening laten opstellen waaruit duidelijk blijkt dat geen voldoende liquide middelen en vlottende activa (klantenvorderingen) aanwezig zijn om de lopende kosten verder te blijven betalen [...]”.

In voornoemd arrest werd geoordeeld dat de verzoekende partij onvoldoende gegevens naar voor bracht waaruit zou blijken dat zij in een dermate moeilijke financiële positie dreigt te komen dat zij dit nadeel in afwachting van een uitspraak over de gewone schorsingsprocedure niet zou kunnen dragen. Zo wordt het verlies niet gerelateerd aan het zakencijfer, noch aan het eigen vermogen van de onderneming.

De verzoekende partij laat thans ook na om dit beweerde financiële probleem uit te werken en te concretiseren waarom het retroactief effect van een nietigverklaring hiervoor niet zou volstaan.

Zij brengt thans wel een jaarrekening per 30 april 2018, een verhouding der activa en passiva bestanddelen, een resultatenrekening, een afschrijvingstabel en een grootboek bij met als enige toelichting dat hieruit blijkt dat er geen voldoende liquide middelen en vlottende activa aanwezig zijn om de lopende kosten verder te blijven betalen.

Zoals eerder vermeld is het aan de verzoekende partij om het vervuld zijn van de voorwaarden en de hoegrootheid van de financiële schade te bewijzen en dit met concrete gegevens die het toelaten om beweringen te verifiëren. Die gegevens moeten door de verzoekende partij worden onderbouwd op een wijze die de rechter toelaat om ze te verifiëren, zodat hij kan aftoetsen of ze de beweerde spoedeisendheid inderdaad verantwoorden. De spoedeisendheid van de zaak wordt niet vermoed, welke ook de aard van de bestreden beslissing is.

Hiertoe volstaat het niet om ter ondersteuning van het betoog een aantal boekhoudkundige stukken voor te leggen zonder dat in het verzoekschrift een omstandige toelichting wordt gegeven. Het verzoekschrift vermeldt enkel dat de wekelijkse kosten om en bij de 50.000 euro bedragen maar vermeldt verder geen concrete gegevens of cijfers waaruit zou blijken dat de verzoekende partij in een dermate moeilijke financiële positie dreigt terecht te komen dat zij dit nadeel in afwachting van een uitspraak over de gewone schorsingsprocedure niet zou kunnen dragen. Van de Raad van State mag niet worden verwacht dat zij de cijfergegevens zelf bij elkaar zoekt om de beweerde financiële schade te beoordelen.

Een uiteenzetting beperkt tot algemeenheden of stukken zonder toelichting volstaan niet om de spoedeisendheid aan te tonen.

Er kan niet worden aangenomen dat voor de onderhavige vordering aan de vereiste van de spoedeisendheid is voldaan.

8. Bij beslissing van 16 april 2018 worden de erkenning van de verzoekende partij als inrichting voor de opslag van dierlijke bijproducten en inrichting voor het hanteren van dierlijke bijproducten ingetrokken.

Aangezien één van de voorwaarden om de vordering tot schorsing tegen deze beslissing in te willigen niet werd vervuld heeft de verzoekende partij bijgevolg geen belang meer bij de schorsing van de beslissing van 6 april 2018 waarbij het gebruik van de inrichting van de verzoekende partij met onmiddellijke ingang werd verboden.

BESLISSING

1. De zaken nr. 224.987/VII-40.251 en nr. 225.099/VII-40.260 worden gevoegd.

2. De Raad van State verwerpt de vorderingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien september tweeduizend achttien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys